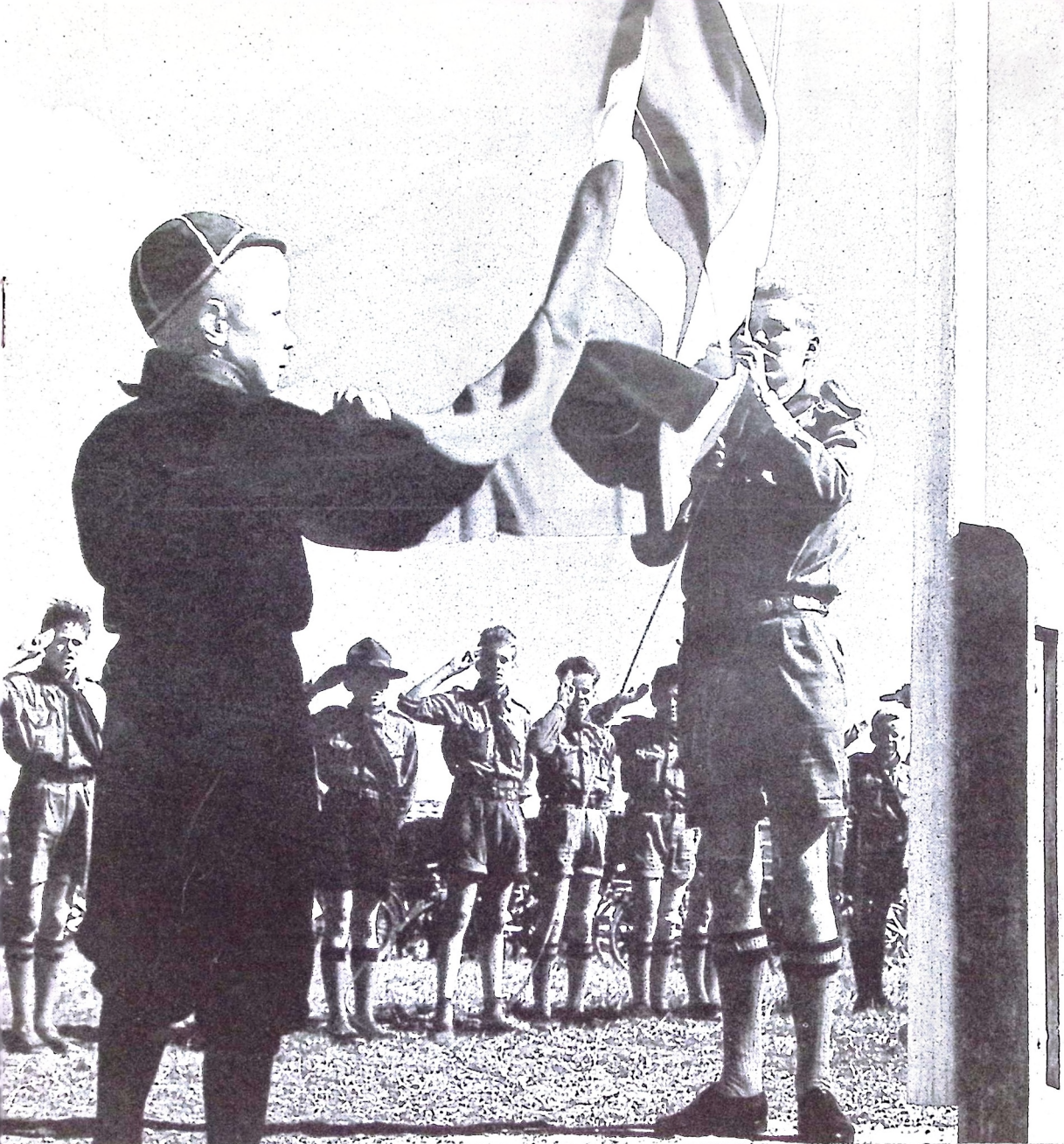

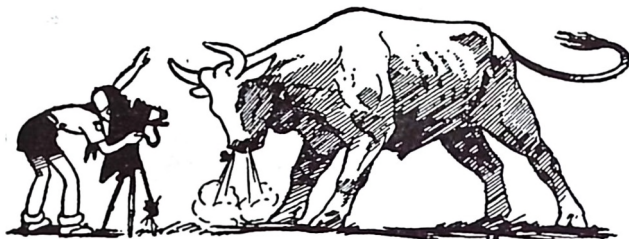
SPEJDERNES MAGASIN

44. årgang

nr. 6 . aug. - sept. 1960

MAGASINETS FOTOKONKURRENCE

Tag chancen og vær med

Den 1. oktober er sidste frist for indsendelse af billeder til Spejdernes Magasins store fotokonkurrence, så du kan endnu nå at indsende dine bedste billeder.

De tre grupper er:

1. Situationsbilleder fra ture og lejre.
2. Landskabsbilleder.
3. Instruktive billeder.

Læs i majnummeret af Spejdernes Magasin om de gode præmier.

DEN LYSE SIDE

Kære spejdere!

Nede i Østerland var der engang to krukke, der hver aften kom til samme brønd for at blive fyldt med vand. Den ene krukke sagde: »Ah, det er ganske uudholdeligt. Her kommer vi hver aften til brønden,

bliver fyldt og vender tomme tilbage». »Sådan ser jeg nu ikke på det«, svarede den anden krukke, »jeg mener, at vi hver aften kommer tomme hertil og vender fyldte tilbage».

Sådan går det ofte i livet. Vi mennesker har en forskellig opfattelse af den samme ting, — og sådan går det i vort spejderarbejde. Nogle spejdere kommer til møderne uden at være oplagt, og går faktisk hjem uden at noget har bundfældet sig. Andre møder med forventning om en god aften i gode kammeraters kreds, og de sidste får noget ud af det.

I enhver trop og flok findes der drenge af begge slags. Trops- og

flokkførere kan lave møder og ture så gode, de vil, men hvis en dreng møder uoplagt og blasert, får han ikke noget virkelig ud af det. Til gengæld er der så heldigvis drenge — og jeg tror, det er de fleste — for hvem blot det at færdes i en kreds, der har samme idealer, som han selv, er en opmuntring og en hjælp, og som suger til sig af alle de ting, han hører og ser.

Jeg vil ønske for jer, at I må være den sidste krukke, der går fra »brønden« og føler sig fyldt af de idealer, som vi hylder i vort korps, og som har vist sig at kunne bære både i lyse og tunge tider.

T. H. (Fra Brænderøg).

I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet af Magasinet's fotograf, Jørgen Hansen, ved indvielsen af 1. Rødovres nye trosshus.

Magasinet's fotokonkurrence	102	Ny sang: Ud til verdens ende	109
Den lyse side	102	Tandlæge for en aften	110
Ved lejrbolet: Spejderchefen har ordet	103	Junglenyt	112
Kampen om Roversværdet	104	Kost med redningsreb	114
Morseklubben	106	Nyt frimærke med Dronningen	115
Friluftsrådet beder om din hjælp	107	Indianerudstilling i Aalborg	116
Spejderhjælpen hjælper flygtningebørn	108	Spejder-Tidende	117

VED LEJRBÅLET

SPEJDERCHEFEN HAR ORDET

Ved vort kongepars sølvbryllup havde jeg sammen med Ester Skjødt Petersen fra KFUK-Spejderne den fornøjelse på næsten 100.000 danske spejders vegne at bringe de fire spejderkorps lykønskninger og tak for megen hjælp og støtte fra vort kongehus.

De fire spejderkorps havde som gave overbragt en sjælden plante til Fredensborg Slotspark. Du kan få den at se deroppe, når din vej falder forbi. Vi har senere modtaget følgende hilsen fra dronningen:

For den dejlige sølvbryllupsgave i form af en sjælden og smuk hydrangia, som nu er plantet i Fredensborg Slotshave, beder min mand og jeg Det Danske Spejderkorps om at modtage vor hjerteligste tak.

Ingrid.

Iøvrigt står dette år i spejderjournalernes tegn. Nu er det ikke mere os, men vore grønne kammerater i KFUM, der markerer begivenheden ved en stor lejr ved Moesgård Strand syd for Århus.

De »blå piger«, altså Det Danske Pigespejderkorps, bliver også 50 år og fejrer det ved hele 7 lejre på Fyn med et stort samlet stævne i Odense. Disse begivenheder skulle være vel overstået, når du læser dette, og vi vil til begge begivenheder sende vore hjerteligste lykønskninger og spejderhilsener.

Også i Finland fejrer både drenge- og pigespejderne deres 50-års jubilæum. Gunnar Mølgård fra KFUM-Spejderne og jeg var derovre og overbragte vore korps lykønskninger og hilsener og overrakte de finske spejdere en stenokse fra Nationalmuseet.

Det mest imponerende ved dette jubilæum var vel nok en stor parade

i Helsingfors af 15000 drenge- og pigespejdere. Finlands præsident, Lady Baden Powell og biskoppen af Helsingfors talte til spejderne.

De finske spejdere er meget dygtige, deres land er jo også som skabt til spejdersport. Paraden gjorde et godt indtryk, pigernes uniform og fremtræden nok så ensartet og stilfuld som drengenes.

Er det ligesådan herhjemme? — jeg spørger kun.

Af og til har jeg måttet referere breve som ikke var lutter ros af jeres opførsel i skovene.

Mon det så ikke går an engang at anføre anerkendende ord fra skovens folk. Skovrider Just Holten i Nordsjælland skriver til Søllerød divisionen:

»I anledning af, at drenge fra 1. Holte trop ydede en udmærket tjeneste ved opdagelsen og slukningen af skovbranden i Ravnsholt skov den 14. maj, beder jeg divisionen overbringe nævnte trop distriktets tak for god hjælp og anerkendelse af troppens gode holdning.«

Det samme vil jeg gøre på korpsets og kammeraternes vegne. Holte trop har vist et godt eksempel til efterfølgelse.

Iøvrigt findes i det sønderjydske blad »Hejmdal« en 4 spaltet artikel: **Fem raske drenge afværger en faretruende plantagebrand.** Det hedder videre i artiklen:

Drengene, der alle er i alderen 14—16 år, nemlig brødrene Peer og Bent Petersen, Karl Erik Jepsen, Karl Thästesen og K. Fohlmann alle fra Løgumkloster, var taget på skovtur i Åved plantagen.

Pludselig opdagede de, at det brændte på den modsatte side af den dybe Brede A. Fohlmann, der var på knallert, blev omgående sendt til Løgumkloster for at alarmere det frivillige brandværn. Derpå vadede og svømmede de fire drenge over det dybe vandløb og tog fat

på slukningsarbejdet med grangrene.

Da brandværnet nåede frem, konstaterede brandinspektør Bertelsen til sin store forundring, at drengene faktisk havde den ret omfattende plantagebrand under kontrol. Der var stadig meterhøje flammer i det ca. 150 m gange 100 m store brandområde, men drengene sprang rundt med deres grangrene og holdt ilden nede. Det lykkedes nu ret snart at få ilden slukket, da man først havde fået vand på slangene.

Skovfoged Schjær Jacobsen overrakte efter redningsarbejdet hver af drengene en påskønnelse af deres indsats.

På bladets spørgsmål: Hvorfra ved I, hvordan man bekæmper en skovbrand, svarer den 15-årige Peer Petersen: »Carl Erik og jeg er begge spejdere. Han er patruljefører i KFUM og jeg i Det Danske Spejderkorps, og der har vi lært lidt om bekæmpelse af brande.

Først fik vi nedkæmpet ilden i et stort areal med græs, og da vi hørte brandbilen nærme sig, gik vi i gang med selve plantagen.

Det lykkedes os at slukke halvdelen, inden det frivillige brandværn kom frem.«

Mon vi ikke også her kan bringe de raske drenge, spejdere og ikke-spejdere vor tak og anerkendelse. »Når det regner på præsten, drypper det på degnen«, siger et gammelt ordsprog, og det er ligesom disse begivenheder kaster en smule — måske tiltrængt — glans over os andre.

Men lad dette nu ikke gå os til hovedet — »Pral ej af fædres ære, hver har kun sin — kan du ej spænde buen, er den ej din«.

I må hver for sig prøve at føre jeres spejderidealer ud i praksis og vise folk, at der er alvor bag legen — lykke til.

Thorkild.

Hvert år afholder korpset en turnering mellem de bedste roversjak fra hele landet, det er »Kampen om Roversværdet«. Hver division har ret til at sende et sjak bestående af 3 rovere mellem 18 og 23 år, og turneringen består af 5 konkurrencer: Natløb efter selvtagnet skitse, orienteringsløb, forhindringsløb og opgaveløb samt en hemmelig opgave.

Her følger en deltagers beretning om den seneste sværdskamp, som fandt sted i st. bededagsferien.

Kampen startede på Temnæs, men den skulle jo foregå på Ryekol.

Det store årligt tilbagevendende spørgsmålstegn »Den hemmelige opgave« begyndte nemlig allerede her at tage form, form af en kano, et kort og en startordre. Og hvad andet kunne det være, her i hvad vi ville kalde »de tusind søers land«, Jyllands hjerte, som i dag bankede som en forelsket teen-agers. Med andre ord, der blæste en stiv østlig kuling (Kruses vind, var der en, der kaldte den) og søen var krap. De ansvarliges nerver glødede, de andre frydede sig, og vi stormede i kanoerne, — sejladsen var nemlig, som alt, der har med rovefermekamp at gøre, på tid. — Ved første post fik vi udleveret krog, snøre og et søm, med den besked, at vi skulle fange vor aftensmad. Det næste var kapsejlad, og selvfølgelig var det under den, vi fangede vor fisk, derefter bueskydning og så en halv times tvungen spisepause, hvor vi samtidig befriede kanoen for indhold af H₂O, sikken en lettelse.

Det røde punkt, den springende tråd — eller hvad det nu hedder — i den hemmelige opgave, var at skabe interesse for kanoport, og en af opgaverne var derfor at lave en fuldstændig arbejdsstegning over en kano og at skrive en mindre af-

handling om fremstillingsmulighederne på vore egne jagtmarker. Denne opgave var umulig at udføre fyldestgørende under de tilstedeværende forhold, men formålet med den var vel også kun at få os til at lugte nærmere til den kano vi sejlede i — at betragte den som en mulighed i stedet for at glemme den i konkurrenceiveren. — Jeg tror — og håber ikke, det har været frugtesløst, — for vort eget vedkommende har vi foreløbig planlagt en fælles kanotur for roverklan og skovmandspatrulje i lejede både, men derfra og til at blive selvejere er der unægteligt et spring.

Nå, den halve time varede kun i 30 minutter, og før vi anede det, pløjede vi os videre i det våde element. Ved Fulbro måtte vi bære den over landevejen, og nu lå Mossø bred og mægtig forude. Næste opgave var at finde en flaske på kysten et nærmere angivet sted, men næppe var dette realiseret, før et fjernt råb nåede vore øren, og ude midt på søen (selvfølgelig i midten) var et sjak begyndt at bade — vi sprang i kanoen og galoperede gen-

KAMPEN OM ROVERSVÆRDET

RYEKOL 1960

Tekst: Sjak nr. 13

Illustrationer: OLE HØEGH POST

nem bølgerne. Men da vi, efter 5 minutters hårdt kalorieforbrug og med bronzekorset for livredning i tankerne, nåede frem til »ulykkesstedet«, blev vi mødt med ordene: »Fortsæt I bare, vi fisker!« For øvrigt kan vi oplyse, at hvis I nogensinde skulle kæntré i en kano, behøver I ikke at bekymre jer om rygsækkene, de flyder nemlig! — Flasken, vi havde fundet, skulle smugles gennem et toldsted, hvor vi bogstaveligt blev klædt af til skindet, tolderne var hårde, og der var kun 2 sjak, der snød dem.

På grund af det hårde vejr, måtte vi hejke resten af vejen, 10 km til Ryekol. Vi har altid troet vore rovertvejer var vandrestave, men på denne tur blev de brugt som transportable tørrestativer for soveposen.

På Ryekol fik vi, til alt held (for ellers var der mange, der ikke var blevet mættede den dag) tre store, lækre ørreder, som vi flåede og kogte.

Natløbet.

Efter kl. 23 blev natløbet skudt af. Det gik noget stærkere i år med at ride en kortskitse ned og komme ud af vagten (af skade bliver man jo klog). Hvor var der mørkt derude, og hvor var der mange træ-

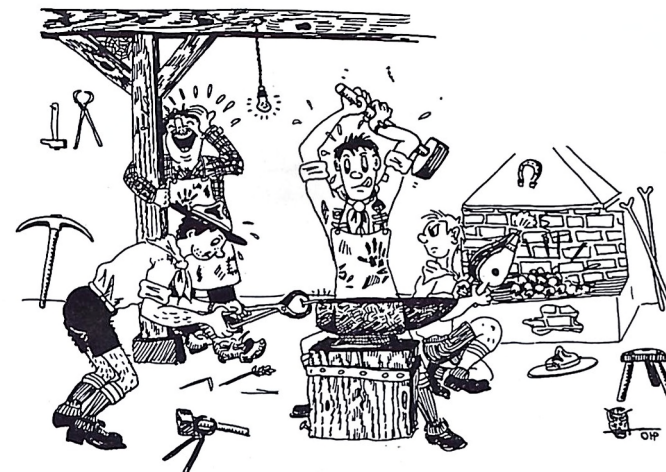
rødder og sten, hvor vi løb. Personligt brugte jeg mere hænderne end fødderne på dette løb. Posterne var markeret af farvede nefa-lygter, og den ene var skyld i en lille ufrivillig udflygt, en såkaldt »vildand« som slugte et par kostbare minutter.

Orienteringsløbet.

Reveille — ja, der var en form for reveille — en lille ulveunge, der gik rundt og larmede med Ryekol's køkken gong-gong — derefter den sædvanlige morgenballade — toilette, havregrød, oprydning, morgenparade — og så — da vi løb op ad Galgebakken til startposten, tror jeg nok, at vi alle havde det psykiske mørkeste øjeblik. Bevistheden om de 20 km svært terræn, der lå forude, og de stive muskler fra de 25 km der lå bagude, kulminerede op ad denne bakke. Men allerede på toppen, da det vældige terræn med de fjerne søer bredte sig forude, fik vi et åndeligt spark. Efter 1300 meter kompasgang stod vi på post 1, hvor der var anbragt et kort til hvert sjak, derefter gik det slag i slag (sådan nogenlunde da) fra post til post, gennem en skov, hvor vej på kortet ikke var vej i terrænet (der er kun én vejviser i sådan et tilfælde — højdekurverne). På punkt 70, en lille enlig beliggende bakketop, mellem Rye-Sønderskov og Salten Langsø, sank vi udmattet sammen efter gennemført orienteringsløb. Som altid er der her 5 minutters »Erikvarter« inden forhindringsløbet, 5 minutter som kan benyttes efter behag. — Vi lå alle med hovederne nedad, gabene svøbt om en halv citron og kroppene spredt over højen, kort sagt i total dvaletilstand (citronsaft gør underværker i sådan en situation).

Forhindringsløbet.

Da vi startede på forhindringsløbet var vi friske, men kun de første 20 meter, thi som Kromann sagde,

hang tungen ud af munden som et rødt slips. — På grund af vor reducerede tilstand var det en hård terrænbane. Den var 2 km lang og indledtes med et slalomløb (skiftevis springe over — og kravle under nogle træstolper), derefter forcering af mose med hængedynd, træklating, pendulsving igennem 3 tove, armgang over en 15 høj kløft, træklating med samtidig balancegang, gravning af spadedyb hul, hvorfra der skulle kastes 3 bomber 30 meter og tilsidst forcering af Salten Langsø, hvilket vil sige at vade 100 meter gennem 1 meter dybt, iskoldt vand. — Efter denne omgang forterede vi et par brødskorper, og fik af de mægtig gavmilde dommere en kop lunken saltvand, som oprindeligt skulle have været bouillon (vi er dog sikre på, at meningen var god nok).

Opgaveløbet.

En halv time efter startede vi på opgaveløbet, og som så ofte før skruede vi hovederne af og løb til sydsiden af en sø, mens posten hang og grinede på nordsiden — nå, det kostede lidt ekstra fodsved og en balle til den skyldige, men så var det også glemt. — Det var et godt opgaveløb, lidt længere end tidligere, men virkelig godt. Opgaverne var kuglestød, skotsk pælekast og granatkast på første post, fremstilling af en tegneramme med tilhørende landskabsskitse på næste,

derefter besvarelse af 20 spørgsmål om besættelsen (hvilket vistnok for de fleste glippede — faktisk fløvt — tæppe!).

Post 4 bestod af et interessant besøg på Gudenåmuseet, med tilhørende rapport og fremstilling af et stenredskab. Post 5 var snart det værste, med en stor forhammer smedede vi et lille søm — eller i hvert fald skyggen af det — mens smeden fik sig et billigt grin. Sidste post var ganske elementær, kortlæsning, pejling og afstandsbedømmelse.

Endelig gav benene efter — og til alt held var der en bæk under os og en kop dampende varm the foran os — turneringen var slut — troede vi da, for om aftenen dansede vi skottedans, og der var nogen, der mente, det var en sjette disciplin. — Forøvrigt er charmen ved en sådan roverturering mødet og samværet med rovere og forere fra hele landet, nogle gammelkendte — andre nye ansigter, men fælles for dem alle er kammerater, som heldigvis ikke her glemmes i konkurrencen.

Til slut vil vi gerne have lov (for vi tror ikke det blev gjort på Ryekol) at råbe et virkeligt tjikkerlikker for de forere, der skabte lands-turneringen 1960 — vi tør vove at påstå, det er den bedste, der endnu har været, og den bliver svær at overgå.

Sjak nr. 13 II, Århus.

Det var Holger, der havde fået ideen til morseklubben, og både Ole, Hans og Mogens var straks med på ideen.

Grundloven i klubben var, at man som en slags hemmeligt sprog skulle bruge morsealfabetet. Ved hjælp af en blyant og skolebordet kunne Holger, der sad i nederste hjørne af klassen, fortælle Per, som sad i det modsatte hjørne, at det snart ringede ud til frikvarter. Skrev de meddelelser til hinanden foregik det ved hjælp af prikker og streger, og så snart det begyndte at blive mørkt, brugte de lommelygterne.

De boede alle fire i samme kvarter, men nogle hundrede meter fra hinanden. Holger kunne fra sit værelse se Pers vindue. Per kunne se over til Mogens, og Mogens kunne fra gavlvinduet i sine forældres villa se Oles hjem og vinduer.

Ved en forud aftalt tid, sad de da hver aften ved vinduerne med deres lommelygter og morsede til hinanden og optræuede derved hver især en forrygende færdighed. Næste dag kontrollerede de så i skolen, hvem af dem der havde opfanget flest rigtige meddelelser.

Per var den, der havde rekorden, men Holger trængte ham hårdt, og Ole og Mogens sled bravt for at komme på højde med de to andre.

Holger havde i flere dage i al hemmelighed tumlet med at lave et særligt blinkapparat af en kraftig lommelygte og en cigarkasse. Høn var ivrigt fordybet i sine eksperimenter på sit værelse, da hans far bankede på og stak hovedet indenfor. »Hvad, sover du?« spurgte hans far forbavset, og så sig omkring i det mørke værelse.

»Nej, jeg arbejder med et morseapparat«, svarede Holger inde fra mørket.

»Nå, jamen, jeg ville bare sige, at mor og jeg går nu. Pas nu godt på huset så længe«.

»Ja, det skal jeg nok«, svarede Holger og lagde såmænd knap mærke til, at fordøren smækkede, da hans forældre gik.

De andre ville nok kigge, når han kom så vidt, at han kunne vise sit nye apparat frem. Det var tydelig mere sikkert end blot en lommelygte, fordi det gik legende let i kon-takten. Han lå på maven på gulvet i mørket og prøvede at tænde og slukke. Nu så det virkelig ud til, at det skulle lykkes, sådan som han

MORSEKLUBBEN

fortælling af ROBERT FISKER

illustreret af OLE HANSEN

havde tænkt sig det. Bare han kunne få det afprøvet allerede i aften. — Han rettede sig pludselig op og lyttede. — Hvad var det for en støj. Det lød, som om nogen brækkede og skrabede med et eller andet i huset. Han blev helt stiv i kroppen og lyttede anstrengt. Lyden kom nede fra køkkenet. Han var helt alene i huset. Hvad kunne det mon være?

Forsigtigt rejste han sig, lukkede døren op ud til gangen og listede hen til trappen.

»Den sidder spilleme godt fast«, hørte han en stemme hviske tæt ved sig. Han så sig forskrækket om i mørket. Vinduet for enden af gangen stod på klem. Hurtigt listede han derhen.

»Lad være med at skramle så meget«, sagde en anden stemme.

Holger kiggede forsigtigt ud. Han fik øje på et par mørke skikkelser, der stod nede ved bagdøren med en afblændet lygte.

»Er du sikker på, at der ikke er nogen hjemme?« spurgte den første stemme.

»Ja, du så dem jo selv gå ud, og der er ikke et lys at se i hele huset«, blev der svaret, »så, nu tror jeg det lykkes«.

Holger kunne mærke hjertet dunke i halsen. Indbrudstyve. Hvad skulle han stille op. Han kunne stikke ned ad trappen og løbe efter hjælp. Nej, det gik nok alligevel ikke. Fyrerne var kommet ind nu. Han kunne ikke slippe forbi dem. Han listede ind på sit værelse. Nedenunder hørte han de listende skridt fra de to indbrudstyve.

Morseklubben! — Pers forældre havde telefon. Hvis han bare kunne få Per til vinduet. Han spejdede ud ad vinduet. Der var lys på Pers værelse, men hvordan fik han Per til at komme til vinduet.

Nu var de inde i spisestuen nedenunder, kunne han høre. Han måtte finde på noget. Hvis han bare løb ud af huset, ville de se ham og stikke af med de ting, som de måske allerede havde stjålet. Pludselig kom han i tanker om sin slangebøsse. Han fik den fundet frem i mørket — og rævehaglens, åbnede forsigtigt sit vindue og lagde et hagl i slangebøssen. Han kunne høre da haglet smældede mod muren ved siden af Pers vindue. Det tredje hagl ramte vinduet med et hårdt smæld. Der kom en skygge til syne

FRILUFTSRÅDET BEDER OM DIN HJÆLP

Hvem af dine handlende bruger papirposer?

Friluftsrådet arbejder for tiden med en meget vanskelig opgave, hvor du kan hjælpe os. Skovsvineriet, som du forhåbentlig kun kender af omtale, og navnlig svineriet langs vejene er stadig umådelig udbredt, og hovedsagen er, at de fleste mennesker ikke har noget at bære deres affald i, når de har været på skovtur eller biludflugt, og så smider de det langs vejene eller på det sted, hvor frokosten blev spist.

I Amerika har man fundet på en udvej, idet masser af firmaer, som i forvejen uddeler poser til alle deres kunder, forsyner disse med en anmodning til kunden om at bruge posen til affald og tage den med på skovtur.

Det må vi også ind på her, og vi er i gang med at interessere firmaer for at gøre det samme med deres poser.

Notabene: det duer selvfølgelig kun, hvis posen er holdbar og tæt og kan hænges op, således at affaldet ikke omgående går ud igen i posen, men en række danske

firmaer bruger allerede poser af denne type.

Nu kommer vi til din hjælp! Du holder øje med de poser, din mor får i de forskellige forretninger, og så sender du den eller dem ind til os i en almindelig konvolut med dit navn og din adresse bag på og med ordet »poser« skrevet på forsiden i nederste hjørne til venstre. Friluftsrådets adresse er:

Malmøgade 7, København Ø.

Vi forsyner alle de indsendte breve med et nummer, og vi trækker lod om 3 gevinster på kr. 50,—, kr. 25,— og kr. 10,— mellem indsenderne.

Vi vil så henvende os til det firma, som har lavet posen og bede dem sætte en tekst på, hvor folk opfordres til at bruge posen til affald, når de tager på tur.

Vi takker dig på forhånd for hjælpen. Vær nu energisk!

Venlig hilsen
Friluftsrådet

derovre, og Holger fik i en fart sin kasse op i vinduet og blinkede som en rasende med lygten. Straks efter blev lyset slukket i Pers værelse, og i stedet kom en blinkende lysprik til syne.

Holger tog fat. Han rystede lidt på hånden, da han morsede: »Skynd dig at ringe til politiet. Der er indbrudstyve i vores hus. Jeg er alene hjemme. Det haster.«

Han blinkede hurtigt, som tegn på, at han sluttede. »Forstået« blinkede Per tilbage.

Holger lyttede spændt, medens han sad i sit mørke værelse og ventede. Der var en overgang, hvor han var bange for, at Per alligevel ikke havde ringet til politiet. Pludselig

blinkede det nede på vejen. Det måtte være Per. Han blinkede tilbage. »Far og jeg er hernede,« morsede Per, »hvor er tyvene?«

»Inde på kontoret«, morsede Holger tilbage efter først at have lyttet sig til, hvor tyvene var.

I det samme kom en bil lydøst glidende op foran nabovillaen og bag den endnu en bil. Pers far løb hen til bilerne, hvis lygter omgående blev slukket. Som lydløse skygger listede betjentene sig hen til hoveddøren og bagdøren, og et kvarter senere kørte politiet af sted med de to uheldige indbrudstyve, mens Holger fulgte med Per og hans far hjem og fik en hårdt tiltrængt kop kaffe.

SPEJDERHJÆLPEN hjælper FLYGTNINGEBØRN

Nu sker det snart! I dagene fra mand. d. 12. — sønd. d. 18. september rykker alle danske pige- og drenge-spejdere ud for at arbejde for SPEJDERHJÆLPEN. Det er første gang noget sådant sker herhjemme, så det bliver spændende at se, hvor mange penge vi kan indtjene til SPEJDERHJÆLPEN. Men det skal nok blive et fint resultat, når så mange samlet går ind for en opgave. Udnyt tiden inden den 12. september til at skaffe jer muligheder for at alle patruljens medlemmer bliver beskæftiget.

Vi fortalte i sidste nr. af Spejdernes Magasin om den hjælp, vi skal yde på Grønland. Denne gang går vi geografisk set i modsat retning. Vi fortæller her lidt om arbejdet med flygtningebørnene fra Algerie.

Langt borte kan vi skimte nogle skikkelser, der bevæger sig henimod os. De vandrer på sletten, der strækker sig langt ud i horisonten. Det er slet ingen pæn slette. Den er nærmest en ørken af mange sten og hist og her lidt græs. Bag os kan vi se nogle højedrag og længere borte bjergene.

Her er bagende varmt, og den hede vind rejser støvet på sletten så det generer i øjnene.

Vi er i den østlige del af Marokko lige ved grænsen ind til Algerie.

Hvad skal vi egentlig der? Jo, vi skal høre lidt om nogle børn — mange tusinde børn, der er flygtet fra Algerie og har søgt tilflugt i Marokko, som ligger vest for Algerie. De er flygtet, fordi der er krig i Algerie, og når soldaterne er kommet frem til en landsby og begynder at skyde, så må alle de mennesker, der bor i landsbyen, skynde sig væk. Så tager de med sig alt, hvad de kan bære, men det er ikke så meget, for de mange små børn — de kan jo ikke selv gå så langt, og så må de bæres af deres mor.

Mange af dem har gået i dagevis, inden de når ind i Marokko, hvor de kan være i sikkerhed, og mange af dem har næsten ingenting fået at spise og drikke, når de når frem til grænsen.

Nu er skikkelserne nået nærmere frem, og vi kan se, at det er en mor og hendes tre børn. Moderen bærer det ene barn på sin ryg. Det er et lille barn, og det sidder i et stort tørklæde, som hun har bundet fast om sig. De to andre børn er lidt større, så de har måttet gå selv. De er snavsede og støvede, og deres tøj er laset. De er barbenede og ser meget trætte ud.

Hvis vi virkelig havde været der selv — ikke bare forestillet os det, så var vi som spejdere straks gået hen og havde hjulpet dem. Det er jo en af de ting, man kan kende en spejder på, at han straks hjælper, hvis nogen trænger dertil. Og hvad kunne vi så have gjort for denne mor og hendes børn? Først skulle de have noget at spise og drikke, og så skulle vi hjælpe dem hen et sted, hvor de rigtig kunne hvile sig.

Den første hjælp fra Danmark var beklædningsgenstande. Her prøves de nye sko.

Det lyder da nemt! Men det er det slet ikke. Det er tværtimod meget vanskeligt. For vores lille familie skal også have noget at spise i morgen og i overmorgen — ja, måske hele året og næste år med. For de kan jo ikke vende tilbage til deres landsby i Algerie, før krigen er forbi, og det ved ingen af os, hvornår den er.

Alligevel kunne vi nok klare det, hvis det kun var denne mor og hendes tre børn, men der er mange, mange flere. Der er over 100.000 mennesker fra Algerie, der er flygtet ind i Marokko, og over halvdelen — godt 50.000 af dem er børn og unge under 15 år.

Alle disse børn og deres forældre har slet ingen ting selv. Hvis ikke andre hjælper dem, kan de ikke klare sig — så får de ingen steder, hvor de kan sove, de får ingenting at spise, og hvis de bliver syge, er der ingen læge til at hjælpe dem. Alt dette ville vi nok kunne klare, hvis de var kommet til vores land. For her hos os har vi det så godt — vi bor i pæne huse, vi synes det er en selvfølge, at vi får mad hver dag, og hvis vi er syge, så ringer vi blot efter lægen.

Men det land, alle de algerske flygtninge er kommet til, er et fattigt land. I hele området langs grænsen ligger der kun enkelte lands-

SYNG MED

på en ny vandresang!

Tekst og melodi: S. Sloth Carlsen

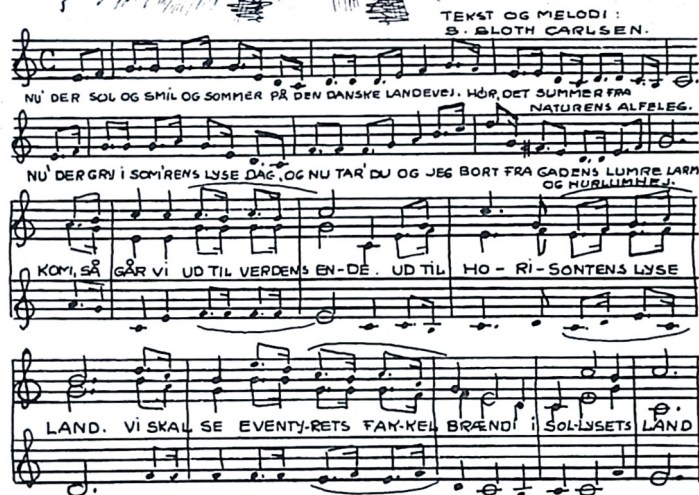
Nu' der sol og smil og sommer
på den danske landevej.
Hør, det summer fra naturens alfeleg.
Nu' der gry i somrens lyse dag,
og nu ta'r du og jeg
bort fra gadens lumre larm
og hurlumhej.
- Kom, så går vi ud til verdens ende,
ud til horisontens lyse rand.
Vi skal se eventyrets fakkel brænde
i sollysets land.

Nu'det slut med vintrens bitre kuld
og frostens barske bid.
Nu' der klang i somrens fagre melodi.
Og nu hilser vi det lyse guld,
der henter somren hid,
henter dagens glød
og nattens kogleri.
- Kom, så går vi

Når det glipper med de drømme,
du har næret i det små,
og din verden synes trist og hver-
dagsgrå.

Mon du ser det lyse sommerskær,
der strømmer fra det blå?
Har du følt naturens puls
og hjerte slå?
- Kom, så går vi

S. Sloth Carlsen.

byer hist og her, og det er slet ikke landsbyer, som vi kender dem. Det er måske små lerklinede hytter, hvor hele familien kun har eet rum. Møbler har de ikke noget af, det er de ikke vant til. De har nogle måtter på gulvet, og der ligger de også og sover. De er fattige mennesker, der ikke selv har for meget at spise — og så er det naturligvis også kun meget lidt, de kan undvære for at hjælpe de mange tusinde flygtninge.

Derfor er hjælp nødvendig for flygtningene, og en af SPEJDERHJÆLPENS opgaver vil være at hjælpe flygtningebørnene. Du kan se, at de har brug for vor hjælp. Gør derfor din indsats for SPEJDERHJÆLPEN. Du ved, at ingen kæde er stærkere end det svageste led. Vi har brug for en stærk kæde af spejdere over hele Danmark i ugen fra den 12. — 18 september. På forhånd tak for din indsats.

Skotte.

Når du hører ordet heik, begynder du måske allerede at spænde traveskoene på, men denne gang vil vil iføre os et par hvide klinik-træsko og vandre hen og prøve, hvordan det er at få foden under eget bor!

Det er der en provins-klan, der har gjort, og nu skal du høre lidt nærmere om det:

Vi mødtes på klinikken iført uniform = hvid kittel, og selv om nogle af kitterne kom fra købmanden og farvehandleren, så det alligevel smart ud, når de blev taget omvendt på.

De kliniske øvelser begynder.

Efter afsyngelsen af Protesebagerens vise: »Når mundvandet rinder i grøft og i grav«, satte tandlægen omgængende sine »kolleger« i sving med at tage aftryk af hinandens tænder. Hertil bruger man et pulverformigt materiale, der røres ud i vand; efter et par minutter i munden får det en konsistens som viskelæder, således at det kan fjernes forholdsvis nemt. Pulveret er lavet af tang — ikke tandlægetang, men hav-tang.

Model-analyse.

Henrik, der er farvehandler, støbte gips i aftrykkene, og 20 minutter efter kunne vi tage gipsmodellerne op. Uden at være besværet af »patienten« Dines kunne vi nu i ro og mag studere hans tandstilling. Det viste sig, at der var en tand, som sad næsten uden for tandrækken, fordi der var for lidt plads til alle tænder i underkæben. Vi lærte, at dette er et meget almindeligt fænomen i vor civiliserede verden. Det er jo sådan, at man i modsætning til kvægavl gør sit bedste for at bevare alle børn uanset små legemlige afvigelser fra den såkaldte ideal-form. Dines var altså sluppet

lykkeligt gennem sin barndom med dette misforhold mellem tænder og kæbe, men desværre havde han temmelig stor tendens til caries — huller i tænderne — og når tænderne sidder skævt, er der ekstra risiko for huller. Vi besluttede os altså til at ekstrahere (udtrække) tanden, men ikke før vi var nået igennem programmet.

Fortsat færdighed ved stolen.

Bevæbnet med boremaskine påsat en lille »kop« pudsede Jørgen (kon-torlærling) og Peter (maskinlærling) belægninger af tænderne med

Lidt uvant i starten — men sjovt at prøve. Man kan bytte roller baglæft!

pulveriseret pimpsten. Det er sådan en slags kraftig tandbørstning, som gør tænder og fyldninger glatte, så madresterne ikke sætter sig fast. Desuden fjerner det eventuel tobakstjære og andre misfarvninger og lader os ane tændernes pæne lysegule farve. — Hvad for noget? Er sunde tænder da ikke hvide? Nej, det troede vi, men det forholder sig sådan, at en tand består af 3 lag: 1) Tandmarven, den såkaldte nerve, der indeholder blodkar og nerve-tråde.

SKOVMÆND

En heik med formål:

Tandlæge for en aften

(Ulve og spejdere bør læse med)

Af Sven Lochte.

2) Tandbenet, det samme som el-fenben.

3) Emaljen.

Eftersom emaljen på sunde tænder er glasklar, ser man tandbenet, der er lysegult. Så blev vi så kloge.

Lidt om caries.

Emaljen ligner også glas ved at være lige så hård. Det er egentlig mærkeligt, at der så kan gå hul i tænderne. Videnskaben kan ikke sige nøjagtigt, hvorledes processen forløber, men man ved, at nogle bestemte bakterier kan lave mælkesyre af sukkerstofferne, hvortil jo hører mel og dermed brød, hvoraf »blødt brød« som bekendt er værst. Denne mælkesyre kan beskadige emaljen, og på denne måde kommer det hele i gang.

Altså bort med slikkestads og wienerbrød!

Hvad gør tandlægen?

Her var et område, som vi ikke kunne få lov til at bevæge os ind på ad den praktiske øvelses vej. Vi måtte nøjes med tandlægens forklaring på, hvordan han borer i tænder. Boremaskinen kan køre ca. 8.000 omdrejninger i minuttet, og hvis der er gear-udveksling til hur-

tigløb på, kan man komme op på 25.000 omdrejninger. Det er 400 omdrejninger i sekundet. Men det mest utrolige er dog de luftdrevne turbinebor, der ikke trækkes af en el-motor, men drives af komprimeret luft. De kan køre op til 300.000 omdrejninger i minuttet. Det er da godt, det ikke er patienten, men boret, der skal køre rundt! Fordelen ved stor hastighed er, at det gør mindre ondt, fordi der ikke opstår mærkbare rystelser. Desuden medgår der mindre tid, hvad der også er en behagelighed for patienten.

Nå, vi borer altså ned i tanden og fjerner det angrebne tandvæv, og desuden borer vi lidt ekstra, så hullet får en sådan form, at fyldningen ikke falder ud igen. Samtidig sørger vi for, at der ikke bliver nogle kedelige hjørner, hvor maden

let hænger i og skaber mulighed for nye huller i kanten. (Det hedder »sekundær caries« på tandlægesk).

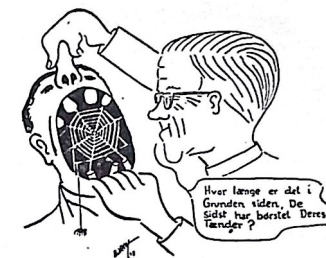
Hullet fyldes.

Tanden skal nu fyldes, og om nødvendigt lægger man i bunden et lag cement af en speciel art til at forhindre kulde og varme i at irritere tandmarven. Ovenpå lægger man sædvanligvis en sølvfyldning. Man har et pulver bestående af sølv, tin og zink. Det røres sammen med kvikksølv, og man har nu et dejagtigt metal, der kan stoppes i hullet. Det er det, der lyder ligesom at gå på frostsne. (Så kunne vi altså godt have taget sneskoene med alligevel). Vi ved alle, at man ikke må spise den første time efter, for så lang tid tager det for sølvet at blive hårdt.

Ved store huller kan det være nødvendigt at bruge støbte guld-fyldninger, der er stærkere, men væsentlig dyrere. Til fortænder bruger man en speciel emalje-cement, der ser ud ligesom tanden, men er lettere forgængelig end metal.

Vi bemærker, at tandlægen ikke bruger ordet »plombe«, fordi det ord betyder bly, og det fylder man jo ikke i tænderne nu til dags.

Hvis hullet går ind til tandmarven, kan man af og til redde tanden ved at fjerne en større eller mindre del af marven, rodbehandling, ellers må tanden ud.

Vi trækker tanden ud.

Som jeg fortalte i begyndelsen, ville vi slutte vores aften med at trække en tand ud. Da vi havde drukket the — med studier over mere eller mindre usundt brød til — satte Dines sig godt til rette og fulgt af lystige tilråb fra os andre.

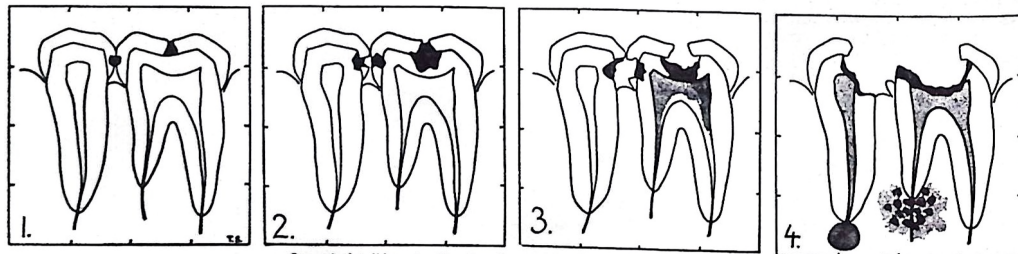
Vi besluttede at være humane og bedøve tanden først. Det er noget, der kan få stærke mænd til at besvime, (næsten) altid på grund af forskrækkelsen. Da Dines gabte højt op, fik han jaget sprøjten 0,8 mm tykke kanyler ind i tandkødet langt tilbage i munden, og tandlægen sprøjtede et depot af bedøvevædske ind omkring følenerven, hvor den løber ind i underkæben oppe fra hjernen. Et par minutter prikkede det i læben som tegn på, at hele den pågældende side af underkæben var følelsesløs, og tanden blev lirket ud med en elevator. På udbordsk betyder elevator blot en, der løfter, og deraf kommer selvfølgelig navnet på den lille løfte-stang, brækjernet, som blev anvendt.

Munddrydderhymnen hører med!

Til slut afsang vi Munddrydderhymnen, der ender således: Når dagens sidste patient bæres væk, går rytteren hjem til sin hund, den kaster sig over hans bredfyldte sæk med rester fra kæbe og mund — den frådser i stumper af tunge og kind, gingiva og cyster og skind.

Får du blod på tanden?

Så se, om ikke også din skovmandspatrolje kunne komme på en sådan heik med formål. — Værsgo' å' skyl!

Pas på det ikke gør dine tænder således. Gå til tandlæge i tid!

Nu begynder det at blive rigtig morsomt! Bemærk de foldede hænder bag den tapre patient.

»Chil« Arne Sjøgaard,
1. Asheje flok

Lørdag d. 19. marts blev Chil dræbt ved en ulykke. Hvor er det svært at forstå, at vi ikke mere skal sætte et kryds ud for Chil's navn. Nok har han kun været blandt os et par måneder, men i den tid lærte vi at sætte pris på den friske ulv. Han hørte ikke til dem, der uafbrudt skulle tiltrække sig opmærksomheden, men vandt ved sin optræden såvel kammerater som førere for sig — Og derfor vil vi altid mindes Chil, — og der vil altid være en tom plads i banden.

Akela.

6 ulve fra 1. Skjern flok har været på 30 km vandring. De øvrige billeder på denne side er af vandrende ulve.

Lyt her, oh ulve

Nu er sommerferien forbi, og de fleste af jer har måske gjort en kort eller længere rejse, med flokken i ulvelejr, med skolen på ferie-koloni eller med jeres forældre på landet. Måske har nogle af ulvene i provinsen været en tur inde i København. Jeg håber, at I alle rigtig har nydt jeres ferie.

Nu skal vi igang med arbejdet igen både i skolen og i flokken. Det bliver spændende at se, hvormeget I kan huske. Om Mowgli og hans venner fuldstændig er glemt. Øvede I jer måske lidt på de rigtige knob i ferien eller prøvede, om der var nogle af de mange blomster og planter som I så, I kunne kende igen?

Vi glæder os til at se jer igen, og vi håber at se jer med et rigtigt stort ulvesmil. Baden-Powell har skrevet et sted: Ulveunger er altid glade, de smiler, selvom de er udsat for vanskeligheder. Gør det ondt, så tager de også det med et smil.

En ulveunge er altid glad

God jagt
Lily

1. Ballerup flok

Sheeta, BF Claus Halle og Hjort, BA Leif Tvillum, 3. Odense flok.

Chui, BF Ole Råhauge Rasmussen, Holger Danske flok.

Glente, Peter Henningsen, 2. Kudu flok.

Chil, BF Niels Øvre, Bjørneflokkene. BF Frank Møllerup, 1. Herlev, Vildmarksulvene.

Kim, BF Lars Hjorth-Jensen, Gjen-gernes flok.

Jens Kragholm, Sct. Jørgens flok, Svendborg.

Paw, Augustenborg flok

Bagheera, BF Niels Harms, 2. Ulf Jarl, Jagtulve flok.

Thure flok

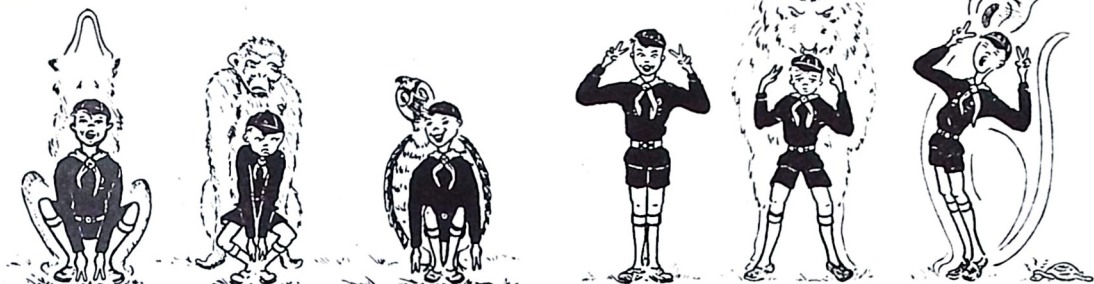

3. Odense flok

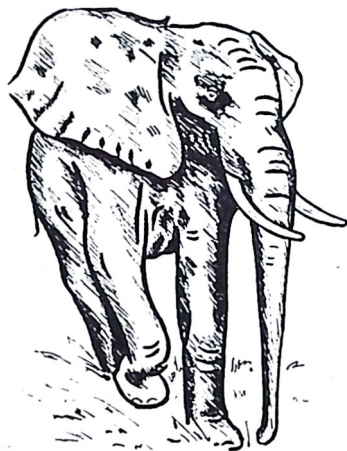

4. Esbjerg flok

ULVEHYLET

Ulvehylet kender du i din egen flok, men hvorledes ser det ud? Er I rigtige ulve, som du ser dem til venstre på de to tegninger, eller prøver I at efterabe alle andre dyr. Prøv næste gang at være en rigtig ulv.

JUNGLEDYRENE

tegnet og fortalt af ESKE og LILY

HATHI

Hathi, den store grå elefant, havde alle junglens dyr en voldsom respekt for. Det forstår man godt. Når man bare een gang har set den stå og rokke fra det ene forben til det andet, mens den samtidig fører snablen frem og tilbage over jorden. Alene dens størrelse gør, at man synes, det er indlysende, at når Hathi og hans sønner viste sig i junglen, var der ingen, der turde kny.

Alle bøjede sig da også for Hathis bud, da han udråbte vandfreden, dengang da tørken ødelagde alle græsgange, og store øer dukkede op i Waingungafloden. Da var der så lidt vand tilbage, at det blot måtte bruges til drikkevand — ikke til bad, og ingen vovede at sætte sig

imod Hathis bud, for alle vidste, hvor klog han var, og at han havde oplevet så meget, at det var klogt at rette sig efter hans ord.

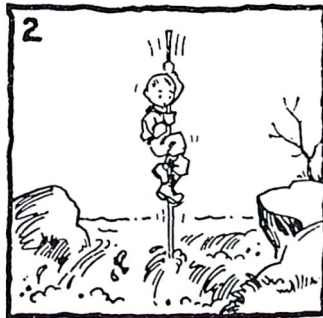
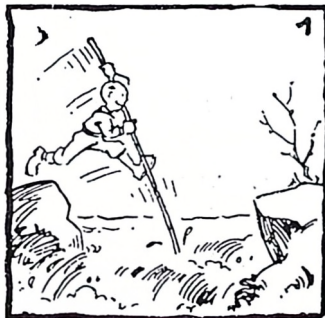
Elefanterne ved også, at de gamle er kloge. De optræder altid i små flokke på 10—20 og under anførelse af en gammel hanelefant. De går i gåsegang med en hun med sin unge i spidsen, så små farten rette sig efter ungen. Se det er klogt. Lær af den, når I færdes i bander. Sæt de små foran og lad dem sætte farten.

I har sikkert alle hørt om de indiske elefanter hjælp til de indfødte i Indien. Elefanter kan oplæres til at flytte tunge træstammer, som det ellers krævede mange, mange mænd for at få flyttet.

Se dyrene vidste altså meget for end menneskene, at den, der er gammel — og en elefant kan blive 70 år — har set så meget af livet, at han ved mere end andre, og derfor er det klogt at lytte til de gamle.

Små glimt af ulvevisdom.

En virkelig gave er det, når du giver noget til andre, som du selv kunne bruge.

Kast med redningsreb

Både til 2. og 1. klassesprøven skal man kunne kaste med redningsreb.

Kravene til 2. klassesprøven er følgende:

»Kaste med 15 m redningsreb og ramme et 1,25 bredt mål i 12 m afstand 3 gange af 5 forsøg.«

Kravene til 1. klassesprøven er følgende:

»1) fra liggende stilling på 10 m afstand med redningsreb ramme et 3 m bredt mål.

2) med redningsrebet oprinket i den lukkede normalt pakkede rygsæk løbe 25 m med rygsækken på og derefter på 12 m afstand træffe et 1 m bredt mål mindst 2 gange indenfor en tid af 60 sekunder fra starten.«

Enhver patrulje har naturligvis et redningsreb. Det skal ikke være for svært, men heller ikke tyndere, end at det kan bære en mand. Rebets længde skal være 15 m og i den ene ende forsynet med en haglpose eller en sandpose. Men det er dog tilstrækkeligt med en **hesteknude**. Den bedste af den slags er den såkaldte **Lieberaths Hesteknude**.

På tegningen kan I se, hvordan den laves. Der må højst medgå 5 m reb til den. Den laves af et reb for sig — altså ikke af de yderste 5 m af et 20 m langt tov. Hvor lang hesteknuden skal være, kan man ikke afgøre på forhånd, det afhænger af tovtets tykkelse, hvormeget der kan komme ud af de fem meter,

men der går en forbløffende stor del til at vikke om.

Der slås først en knude på den ene ende af tovet. Dernæst lægges en del af tovet tre gange sammen som vist; foroven begyndes snoingen, og den gennemføres stramt til den nederste del, hvor tampen stikkes igennem øjet. Derefter snor man op efter og stikker også der tampen igennem øjet. På tampen laves derefter et øje, som skal bruges til at gøre hesteknuden fast til redningsrebet med. I den ene ende af redningsrebet laves ligeledes et øje, der må være så stort, at hesteknuden kan gå igennem det; den sidste tegning på figuren viser hesteknuden fastgjort til redningsrebet.

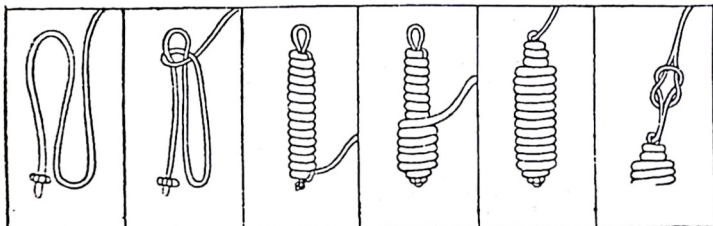

Fig 1

Kastet er vigtigt.

Nu mangler vi blot at lære at kaste med redningsrebet og senere hen at lære at ramme. Ved kastet gælder det om at få rebet til at vikle sig ud i hele sin længde uden knuder. Det skal man først træne i, og der må gåes frem på den rigtige måde ellers lærer man det aldrig. Jeg har set ved adskillige divisionsturneringer, at det er mere et lykketræf, om rebet når ud i sin fulde længde.

Her er metoden: Rebet skydes op i **venstre hånd** og med **uret** (samme vej som urviserne går). Det vil sige inde fra kroppen og udefter. Det er faktisk stik imod alle regler for tovværksarbejde, men med **kast** er der andre hensyn at tage, nemlig at hesteknuden eller haglposen skal ligge yderst i det opskudte reb. — Når dette er gjort, skiller du et passende antal bugter af rebet fra og tager dem i **højre hånd**. — Haglposen skal hænge tæt foran **højre hånd**, og ikke langt nede, for så svinger den på grund af sin tyngde anderledes end de bugter af reb, du har i hånden. Og svinger den anderledes, er den tilbøjelig til at gå ind og danne knude.

Så kommer vi til selve kastet. Lad **højre arm** svinge strakt, men ikke stiv, i det lodrette plan, medens du i knæene følger svingningerne. Efter nogle — stadigt kraf-

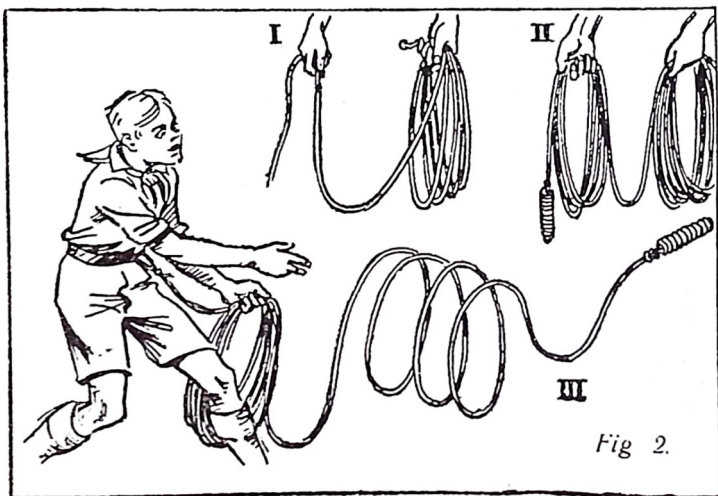

Fig 2.

tigere — sving åbner du roligt hånden og lader linen løbe ud. Du skal altså ikke give et kraftigt sving tilsidst, for så får rebet en forkert retning enten til en af siderne eller opad, fordi man ikke har tilstrækkelig sikkerhed i håndledet. Du lærer hurtigt, hvornår du skal åbne hånden; det er ganske kort tid efter, at armen har passeret den lodrette stilling på vej fremefter. Den venstre hånd med resten af rebet holder du i den stilling, den var, da du vikled rebet op i venstre hånd til at begynde med. Pas på, at rebet ikke løber helt fra dig. Du kan lave en løkke i tampen og lægge den om venstre håndled for at forhindre dette.

Sigt mod målet.

Nu kommer det næste: At lære at ramme, for det er jo det, det til syvende og sidst gælder om. Og det er i høj grad et spørgsmål om øvelse. Men når man ved, at man kan kaste rebet helt ud behøver man kun at tænke på at ramme, og det letter det meget. Sving den højre arm, så den sigter mod målet; det er det eneste det kommer an på. Men — og det er af uhyre vigtighed — lad være med at give et ekstra skub på til sidst, for så får rebet uvægerligt en anden retning end svinget med armen havde. Som forklaret ovenfor, skal hånden blot roligt åbnes, og rebet glide ud. Kraften til kastet ligger i armsvinget.

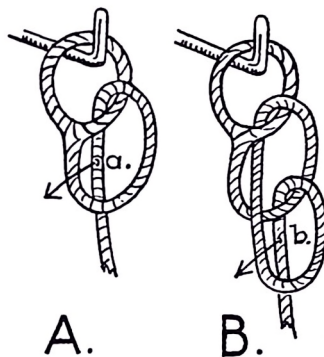
Næste gang, du kaster med redningsreb, så prøv efter denne metode, og du skal se, hvilken forbedring der er i din evne både til at kaste og ramme.

Når du har prøvet at kaste med et tørt reb, prøv da med et vådt reb. Det er vanskeligere, fordi rebet så er tungere og ikke så »levende«. Men det er nødvendigt at lære det, for får man brug for det til redning, er det jo ikke sikkert, at rebet første gang når ud til den druknende, og så vil det jo sige, at det er vådt, næste gang man skal forsøge. Man bør også senere øve sig på at kaste rebet liggende; det kan man få brug for, når man ligger på isen og skal kaste mod en våge.

Rebets pasning.

Til slut et par ord om rebets pasning og ophængning. Rebet skal tørres i vind eller luft men ikke i

sol, for så mørner det. Det skal have sin bestemte plads i patruljens materielskab, ikke ligge på bunden af dette, men være viklet op og hænge over en krog eller et søm. Skal du have det med på tur, kan du have det over den ene skulder, men det bør være forkortet på den måde, brandmændene forkorter det: ved hjælp af et kædestik som vist på fig. 3. Løkken af rebet sættes omkring et dørråndtag eller en krog, og man lægger rebet som vist ved A. Hånden stikkes ind gennem løkken a og rebet trækkes gennem løkken som angivet ved pilen, men kun et lille stykke, til man har dannet bugten b på B. Så stikker man hånden ind i b og haler som pilen viser en ny bugt igennem. På den måde bliver man ved helt ud til haglposen, som stikkes igennem den sidste bugt, hvorved kæden er låst. Dette kan gøres meget hurtigt.

Finessen til slut er den, at kæden kan rives op med eet tag. Man stikker haglposen tilbage gennem den sidste bugt, og når man derefter holder haglposen, løber hele kæden op af sig selv.

Før frimærkeinteresserede:

DRONNINGEN SOM SPEJDER

Fællesrådets Førstedags-kuvert

I oktober udkommer — som tidligere meddelt — et frimærke i anledning af Hendes Majestæt Dronningens jubilæum som spejder.

Samtidig med dette frimærke udgiver Pigespejdernes Fællesråd en første-dags-kuvert, hvor man har fået lov at anvende Dronningens monogram.

Bestillinger på disse kuverter sendes inden 1. oktober d. å. til

Pigespejdernes Fællesråd
kassereren, frk. Helga Hansen
Alsgade 24 2.
Kbh. V.

ved indbetaling på postgirokonto nr. 27010:
kr. 1,00 for 1 kuvert frankeret med 1 frimærke (30 + 10 øre)
kr. 2,35 for 1 kuvert frankeret med 4-blok.

Du har endnu chancen

for at vinde en af præmierne i
Magasinets fotokonkurrence.
Husk at indsende billederne
inden 1. oktober.

INDIANERLEJR I AALBORG

I forbindelse med »Danish food fair-udstillingen« i Aalborg havde Valdemar Atterdag trop arrangeret en indianerudstilling. På Magasinets opfordring fortæller troppen følgende herom:

Sidste år i november var vi i færdpatruljen blevet enige om at gå i gang i troppen med at lave indianerudstyr efter bogen »Indian crafts and lore«, en bog som I sikkert har læst om i Spejdernes Magasin, og som vort Depot forhandler.

Vi gik i gang, og der var enighed i troppen om at gennemføre det som en tro kopi af »Sioux-stammen«. Selv om vi var heldige at købe et parti spalt billigt, så blev vi dog hurtigt klar over, at skulle det hele gennemføres inden for et overskueligt tidsrum, så ville lommepengene ikke slå til, og tropskassen var meget slunken, så megen hjælp derfra kunne ikke påregnes.

Der måtte altså noget mere til, f. eks. lave en udstilling. Efterhånden fik vi en plan klar, og vi fik kontakt med »Danish food fair«, der også var interesseret, og fra byrådet fik vi tilladelse til at afholde udstillingen på Skovbakken.

Nu kom der ekstra tempo på i patruljerne for at få lavet indianerdragter og andet udstyr færdigt. Det lokale bibliotek blev gennemplejet for indianerlitteratur, ligesom den amerikanske ambassade udlånte indianerbøger til os.

Hvad skete der så i patruljerne? Jo, tykke stammer blev til totempæle, en primitiv væv blev konstrueret, der blev vævet og broderet med per-

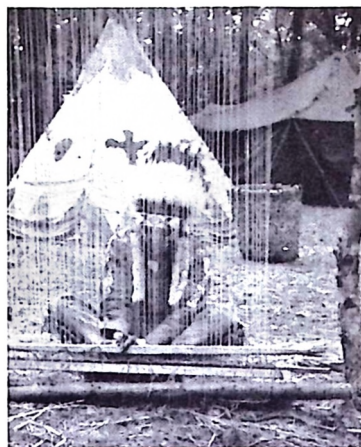
ler. Skjolde, spyd, dragter i skind, mokkasiner, masker, fjerprydelse og meget mere blev fremstillet. Mange forskellige ting blev forarbejdet i ben, træ, kobber, bark, skind og råhud, bl. a. til trommer, horn, hår, fjer m. m.

Abningen af udstillingen blev foretaget af divisionsrådsformanden, hofjægermester Jørgen Castenskjold, ligesom divisionschef Jens Hvass talte.

Med bistand fra pigespejderne fra 4. Aalborg trop, der varetog de kvindelige sysler som at væve både med garn og perler, flette træbast, male mejs, arbejde i pottemagerværkstedet, var der nu nogle dage med aktivitet i indianerlejren. Der blev hver dag stegt en pattgris på spid samt et bøffellår (okse). Der var forevisning af indianerkulturfilm, og vi viste indianerdanse og ceremonier.

Otto Walsted — Skrivende Pen — besøgte os. Han ankom til »Danish food fair« med helikopter, hvor vi afhentede ham. TF red i spidsen på en hvid hest med et følge af stammens ældste. I lejren fortalte Otto Walstad om indianerstammer, og vor stamme fik overrakt en stander af Otto Walstad, som er hævding i Ottawa stammen.

Vort arrangement gav os megen glæde og mange gode oplevelser, og vi fortsætter med vort nordamerikanske indianerliv i vort spejderarbejde.

Væven i brug.

KORPSMØNSTRING

Den 23. april var vi i alt
25.745 medlemmer

Ulve	9933
Spejdere	9520
Skovmænd	1808
Rovere	930
Førere og hjælpere..	3088
Gilwell	455
Korpsledelse	11
Sidste år talte korpset	25,437, det er altså en fremgang på 308.

3. Jamboree-on-the-air

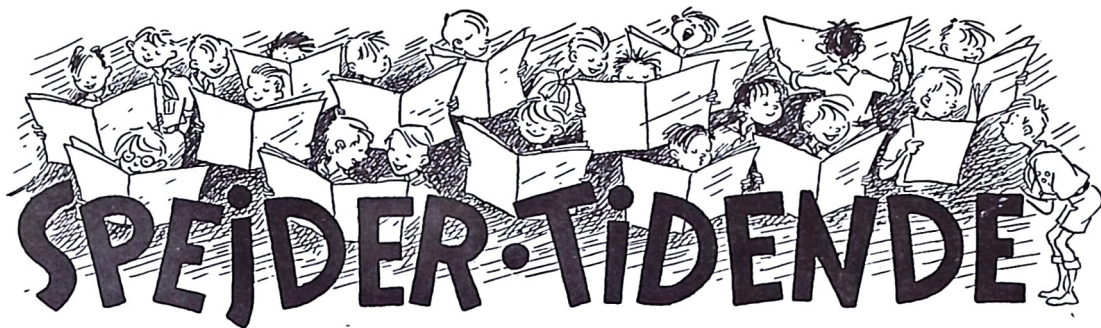
vil finde sted mellem fredag den 21. oktober til søndag den 23. oktober. Vi fortæller mere herom i næste nr. af Spejdernes Magasin.

— og så har han nu både venstre og højre arm ude til siderne!

Med en tee-pee som dekorativ baggrund er spidtegningen i gang.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Bronzekors for livredning

I foråret skete der i Korinth en grim nedstyrtningssulykke som meget nemt kunne have fået langt alvorligere følger, end den fik.

Under en floktur med Reventlow-flokken, var der fotografering på Pigespejderskolens sportsplads. Medens banderne skulle fotograferes, løb Allan Petersen, der er 9 år gammel, hen til en 12 m dyb brønd, der er beliggende ved sportspladsen. Kun det ene cementdæksel var lagt over brønden, og da Allan sprang op på det tilbageblevne dæksel, vipede det pludseligt omkring og med et skrig styrtede Allan på hovedet i den 12 m dybe brøn.

Til alt held var der ingen vand i brønden, og endnu mere heldigt var det, at cementdækslet styrtede foran Allan og tvang nogle træerødder og grene til side.

TF Karl Leo Ferniss var til stede, og så snart ulykken var sket, organiserede han hjælpen, idet han sør-

gede for, at redningskorpset blev tilkaldt, ligesom han lod hente nogle redningsreb i en nærliggende spejderhytte.

Så snart Karl Leo Ferniss havde fået redningsrebene, firede han det ene ned til Allan, der stadig stod på hovedet i brønden. Han fik Allan til at stikke sin ikke tilskadekomne hånd i rebets løkke, hvorefter Allan blev trukket op i siddende stilling. Derefter bandt han et andet redningsreb omkring en træstub og lod sig glide ned i brønden til Allan, som han nu kunne berolige og trøste. Det viste sig, at Allan havde slået et stort hul i baghovedet og endvidere kvæstet højre skulder og arm og højre fodled. Da redningskorpset kom, blev begge trukket op, og Allan førtes til Odense sygehus.

På grund af sin resolute og modige optræden har Karl Leo Ferniss modtaget korpsets bronzekors for livredning.

Skotte.

Asser Riig, Sorø Akademi, har i hele tre uger været på sommerlejr i Sverige. Lejren var be-

liggende i Småland i et ganske pragtfuldt landskab ud til en 11 km lang sø, hvor der findes en ø med glenter, fiskeørne og andre sjældne fugle. Der var 2 km til nærmeste beboede sted, så det var et helt uberørt stykke natur, de 42 spejdere fik lejlighed til at færdes i.

Det bedste ved det hele var, at denne grund har troppen fået stillet til rådighed, og opgaven var nu under sommerlejren at bygge et blokhus. De fornødne stammer, som har en længde af 9 meter og vejer ca. en ton pr. stk., var også stillet til rådighed for troppen.

Huset vil, når det er færdigt, rumme en stor stue med pejs, et par mindre rum, køkken og entre.

Troppen får fri dispositionsret over huset i vinterhalvåret og vil således kunne bruge det bl. a. i juleferien til skiture.

Norsk Spejdgutt-Forbund

afholdt fra 4.—10. august jubilæumslejr ved Stavern. Også danske spejdertropper deltog i lejren. Vi skal i næste nummer af Spejdernes Magasin fortælle om lejren.

VESTERBRO
division har haft en
stor divisionsfest,
hvor
et større indianeroptrin
var med i under-
holdningen.

Nørrejske division

havde en spændende divisionsturnering i store bededagsferien. Under det store natløb, der startede efter lejrbalet, skulle de 83 patruljer rundt til forskellige rumstationer for at samle udstyr til den spændende rumfart, der blev turneringens store oplevelse.

Under turneringen havde spejderne lejlighed til at besigtige en »raket«, der var placeret i et afspærret område i lejrens udkant. Området var forsynet med påskrifter om forbud mod tilnærmelse.

Da alle spejderne efter natløbet var forsynet med rummasker, foregik den fantastiske rumfart. I en eventyrlig påklædning besteg divisionschef Jens Hvass rumskibet, og under mængdens jubel steg den projektørbelyste raket til vejrs. Alt blev mørkt, og raketten var borte. Der var kun ildstriber og -kugler tilbage på nattehimlen. Alt foregik med fantasien på højeste plan.

Ejer Baynehøj divisionen

havde en ekstra oplevelse til sine spejdere ved divisionsturneringen. Patruljeløbet blev startet ved at startordren som kode blev nedkastet fra en flyvemaskine.

Hjorte, Karl af Riises trop, har 5. år i træk vundet lejrkonkurrencen ved Vestsjællands divisions turnering. Fint klaret!

Spejderhjælpen

i Norge, hvor de to norske pigespejderkorps har haft sine ca. 28.000 medlemmer i arbejde i tre dage, gav 376.000 norske kr. Et fint resultat. Hvor meget når vi i september måned? Husk at gøre din indsats ekstra god!!

DYE·DAVDE·TIL TÆRES·SIDEN

1. KL. SPEJDERE

- Struer trop**
Hans Flaskgaard
Christian II. trop, Nyborg
PF Leif Balcher-Jensen
PA John Pedersen
Tommy Østerlund
- 4. Sundby trop**
Torben
Espergærde trop
PF Gunnar Harder Andersen
PF Søren Madsen
Højbjerg-Skåde trop
PF Niels Holm
PF Jørn Ole Kofod
SM Peder Nors
- 1. Sønderborg trop.**
SM Flemming Nissen
- 2. Godthaab trop**
PF Morten Kjærsgaard
PA Flemming Fuglsang Nielsen
- 1. Riiskov trop**
PF Mogens Fisker
Flemming
- 1. Gjentofte trop**
PA Ole Dethlefsen
PF Jes Christiansen
- 1. Maribo trop**
PF Arne Christensen
PA Troels Jørgensen
PF Jørgen Larsen
- Erik Menveds trop**
PF Henrik Thom
- 1. Høng trop**
PF Uffe Andersen
PF Erik Stanley-Jørgensen

RIDDERE

- Struer trop**
PF Hans Flaskgaard
SM Poul Vejla Rasmussen
Christian II. trop, Nyborg
Tommy Østerlund
PF Finn Strandgaard Jensen
- 3. Østerbro trop**
SM Thomas Dalgaard
Frie Rovfluge trop, Toflund
SM Gert Dethlefsen
- Højbjerg-Skåde trop**
PF Niels Holm
PF Jørn Ole Kofod
- 2. Odense trop**
PF Finn Hove
- 5. Odense - Sci. Georgs trop**
PF Jens Præstegaard
Erik Illum Rasmussen
- 10. Odense - Blackfeetstammen**
PF Preben Jensen
PF Ove Lovendal Jørgensen
- Valdemar Atterdag trop**
SM Jan Jensen
PF Erik Ruberg Andersen
- 6. Sundby trop**
Mogens Jensen
Jørgen Olsen
Ole Frode Olsen

3. KL. SPEJDERE

- 5. Odense - Sci. Georgs trop**
SM Jørgen Vagn Larsen
SM Erik Herholdt
Bytroppen, Nykøbing F.
SM Hans Møller

A VANDRINGER

- 100 km**
6. Østerbro trop
Ole Bastue Jacobsen
Flemming Harboe
Stig Lading
Poul Woldiche
Jørgen Raun
Hans Jørgen Petersen
- Aalborghus trop**
PF Knud Ole Richter
Mikkelsen
Ib Lange
Peter Larsen
PA Herring Thomsen
PF Ole H. Haumann
Poul Steen Nielsen
Finn Ørbæk Nielsen
Kai Dennis Pedersen
Per Frost
Erik Westergaard
Hans Peter Hansen
PA Harald K. Ovesen
- Bellahøj trop**
Arne Øhrgaard
- Højbjerg-Skåde trop**
PA Tom Gertz
Arne Mygind
Jørgen Jepsen
Ole Dalby
Peter Nerup
- 10. Aarhus trop**
SM Jacob Jørgensen
PF Max August Pedersen
PA Per Lykke Christensen
- 90 km**
1. Emdrup trop
SM Carsten Conrad
SM Knud Jensen
- 6. Østerbro trop**
Björn Buchardt Larsen
Henrik Steenbjerg
Flemming Bo Hansen
Jørgen Eider
Jens Nielsen
Verner Villensgaard Jensen
- 75 km**
Skærbæk trop
SM Hans Oluf Olesen
SM Niels Due
- Juelsminde trop**
PF Carsten Grove
Niels Peter Møller
- Erik Menveds trop**
Henrik Them
- 6. Østerbro trop**
Peter Lykke Rosch
- Gjengarnes trop**
Jørgen Søgaard Nielsen
Jens Ingerslev Jensen
- 60 km**
1. Radvore trop
Lajf Jørgensen
Jens B. Bentsen
Jens Finkelstein
Vagn Jørgensen
Carsten Munch
Peter Rosenkrantz
Johnny Hermann
Jens Olsen
Henrik Gungberg
John Berthelsen
- Tors trop**
PF Kurt Gølfredsen
Niels Nielsen
Hans-Henrik Larsen
PA Jens-Erik Martinussen
- 3. Østerbro trop**
PF Ole Nyby
PA Børge Jensen
Emil Møth
Jan Nicolajsen
Jørgen Kristensen

4. Godthaab trop

- PF John Christensen
PA Erik Christensen
Ove Mikkelsen
Jørgen Larsen
Mikkel Skov trop
PF Lars Olsen
PF Mogens Jenfort
PA Anders Bjerrum
PF Niels Tessing
PA Jan Engell Andersen

BÅDSMAND

- Kastrup Sø
PF Leo Gunnersten
PA Torben Autrup
PA Carlo Baldeel

VÆBDERE

- Espergærde trop**
Gunnar Harder Andersen
- 1. Kolding trop**
PF Flemming Hessel
PF Ole Knudsen
- Erik Menveds trop**
Jakob Buksti
Torben Bolvia
Niels Kruse
- 1. Gjentofte trop**
PA Klaus Falsing
PA Ole Dethlefsen
PF-Ebbe Willumsen
PA Jesper Hoffding
- 1. Ballerup trop**
PF Jan Bohart
- 1. Maribo trop**
PF Jørgen Larsen
PA Erik Kelo
PA Troels Jørgensen
Laksetroppen, Randers
PA Jørgen Christiansen
PF Niels Thøstrup
PA Ralle Kretzschmar
- 1. Riiskov trop**
Frank Hølevang Jensen
- 1. Bispebjerg trop**
Bjørn Bondesen
Flemming Schultz
PA Flemming Christensen
- 2. Harlev trop**
PF Hans Chr. Knudsen
PA Lasse Dam
- Johan Rantzau trop**
Morten Kjøholt
Erik L. Sørensen
Jørgen Worm
Hans Peter Johansen
Kai Nielsen
Paul Ishoy
Preben Christensen
Erik Sørensen
- 6. Østerbro trop**
Jørgen Raun
- 1. Emdrup trop**
PF Keld Jespersen
- Mikkel Skov trop**
PF Bent Larsen
SM Peter Vest Nielsen
PF Niels Tessing
PA Anders Bjerrum
PA Jan Engell Andersen
- 1. Grindsted trop**
Finn Johansen
- Gjengarnes trop**
Hein Warnaar
- Bellahøj trop**
PF Curt Warming
Arne Øhrgaard
- Højbjerg-Skåde trop**
PA Hans Chr. Caspersen
PA Jesper Pauli

DYE·DAVDE·TIL ÆRES·SIDEN

PA Niels Erik Larsen
PA Tom Gertz
Falkenes trop, Nørre Alslev
PF Benny Strøg
SM Bent Richard
Stengården trop
PA Jørn Keller
10. Aarhus trop
PA Poul Erik Bærentzen
3. Godthaab trop
PF Flemming Hayby Nielsen
2. Rønne trop
Poul Munk Jensen
3. Østerbro trop
PF Torben Skaaning
Tors trop
PA Hasso Løfberg
1. Mr. Snede trop
PF Ib Kragelund
PA Ivan Mortensen
4. Sundby trop
PF Niels J. Aagaard Nielsen
Thøger Larsens trop
Søren Kristensen
1. Redovre trop
John Berthelsen
Augustenborg trop
SM Mogens Jacobsen
PA Hans Jørgen Holst

Morten Dreyer
Erik Johansen
Jan Kruse
Steen Andersen
Ole Ohlsson
Dirch Jøns
Christian Dyrberg
Holländer
10. Aarhus trop
PF Lennart Siesing
PA Niels Carlsen
Stengården trop
John Schmidt
Uffe Andersen
PA Ivan Paulsen
Kim Olsen
Falkenes trop, Nørre Alslev
PF Benny Strøg
PF Tom Nissen Petersen
Neils Keinnicke
Højbjerg Skåde trop
HØGE-patruljen
Gjængarnes trop
Jørgen Asger Nielsen
Klavs Juul Jepsen
Jørgen Sogaard Nielsen
1. Grindsted trop
Jørgen Krejbjerg
Preben Lindgaard Madsen
1. Emdrup trop
PF Ole Odgaard
1. Kerteminde trop
PF Ib Hansen
Jesper Back-Jensen
Jens Sørensen
Poul Erik Jørgensen

Sorgenfri trop
PF Køj Diderichsen
PA Hans Eiberg
Johan Rantzau trop
Morten Kjølholt
1. Ry trop
PF Ole Steen Olesen
PA Jes Nørgård Larsen
Leo Kusk Sørensen
Finn Back Hansen
Jakob Haugård Pedersen
Jørgen Andreassen
Hammershøj trop
Bent Kaspersen
Poul Erik Andersen
Claus Thøugaard
Gert Larsen
Johan Hansen
Flemming Kammergaard
Jens Jensen
Niels Jørgen Christensen
Erik Menveds trop
Jakob Buksti
Niels Krusell
6. Sundby trop
Mogens Jensen
Steen Olsen
Bjarne Andersen
Preben Spøh
Finn Pedersen
1. Ejby trop
Niels Højland
Flemming Tingleff
Kristian Romme
Mogens Hansen

ÆVANDRINGER

60 km.
Mikkel Skov trop
Mogens Hansen
Carsten Phillipsen

Hobro-troppene

ydede i foråret en værdifuld good-turn, idet de finkæmmede Bramslev bakker for konserverdåser, flasker, glasskår, papir og andet affald, så det smukke udflugtssted var klar

til at modtage sommerens mange turister.

Aalgaarde søspejdere har benyttet korpsets nye søspejdergrund Tornehage ved Holbæk under sommerlejren.

Vi bringer her et billede af Glostrup kolonnes nye trophus, om hvilket vi tidligere har fortalt i Spejdernes Magasin. På det andet billede modtager KC Ludvig Bentsen nøglen til huset af bogholder Roslind, den tidligere tropsrådsformand.

Søren Kannes trop

var i foråret på en vandretur til Glatved. Da troppen på hjemvejen passerede Højbjerg, blev de inviteret ind til en forfriskning hos gårdejer Svend Kruse, der i tilgift forærede troppen en gammel jumbe.

Jumben blev belæst med rygsække og lejrudrustning, hvorefter turen fortsatte hjem til Grenå. Troppen vil nu ombygge jumben til en spejderkærre.

Christian II. trop, Nyborg.

Troppens 40 års jubilæum fejredes søndag den 22. maj. Om formiddagen afholdtes i troppens hus en reception, ved hvilken der foruden flere tilsagn om udførelser af arbejder og gratis leverancer af materialer indkom et stort beløb, der muliggjorde oprettelsen af et byggefond, hvis midler skal anvendes til en udvidelse af huset, der efterhånden er blevet for lille.

Om eftermiddagen udførte spejderne to store pionerarbejder: bygning af en »abebro« og en meget stor gangbro over den 8 meter brede Ladegårdså i overværelse af ca. 300 tilskuere.

Gram trop.

havde tilrettelagt sommerlejren som en 10 dages cykletur Sydslesvig rundt. Ideen var at følge de gamle veje som stude- og trolderveje og transitvejen. Også Hedeby blev besøgt, ligesom Jybæk, der er Grams faderskabsby.

Patruljeførerne havde fået til opgave at berette om den nationale og historiske baggrund for besøget i Sydslesvig.

Vær reglementeret påkædt i det nye spejderår

Spejderbluser	22,50 — 32,50
Spejderhatte	25,75
Spejderbælter	7,85
Spejderbukser	15,00 — 22,00
jernbanefløj	22,00 — 36,00
Tørklæder	3,50 — 4,50
Spejderstrømper	
perlon	8,00 — 10,00
uld/tråd	10,00 — 12,00
Spejdetaske	10,85
Ulve sweaters	28,50 — 34,00
Ulvhuer	8,85
Bælter m. regl. sp.	7,85
Mørkeblå bukser	13,00 — 15,00
jernbanefløj	21,00 — 24,00
Tørklæder	3,50 — 4,50
Ulvstrømper	
perlon	6,00 — 8,50
uld/tråd	8,00 — 10,50
Ulvetaske	8,85

UDSALG 1. — 15. september

Fra vor udlejningsafdeling:

Brugte telte, f. eks. 3 mands fra	50,00
Brugte luftmadrasser	28,00
Brugte gaskogere (NF - 600 gr.)	34,50

Stavlygter
2 cellet
med element
3,50

Regnfrakker
sorte, prima
kvalitet, ned-
satte priser

Knickers
restpar af
uldne, blå og
khaki
19,85 - 28,50

Skindrester
til meget lave
vurderings-
priser

UNDER UDSALGET gives 10% rabat på ski- og ankelstøvler

SPEJDERSTRØMPER uld/tråd 2. sortering ÷ 33 1/3 %

SWEATERS

restdessins i prima norske,
heluldne sweaters
18,50 — 28,50 — 38,50

FORSKELLIGE

udstillingsgenstande, som so-
veposer, campingmøbler, telt-
senge, kogesæt m. m.
falmede, ridsede og lignende
realiseres billigt

Fra tidligere år ved vi, at der blandt spejdernes forældre og andre campister er stor interesse for udlejningseffekterne.

DERFOR: kom tidligt, men ikke før 1. september.

Spejdernes Magasin

Red.: Kommuelærer J. B. Skotte Hansen
Hugensvej 2, Bagsværd . Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red. Adjunkt Svend Rønvig
Kongebrovej 28, Søra

Korpskontor

Frydensalsvej 32, København . Telf. VE 3666

Begges blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8-16. Lørdag 8-12

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telf. (031) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger